

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/58/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322010230
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2322010230.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 06.06.2022, č. k. 31T/17/2022-125, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.11.2023 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D.,
trvale bytom E. XXXX/XX, D.,

o d s u d z u j e

Podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienenečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba na 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 06.06.2022, č. k. 31T/17/2022-125 uznal obžalovaného A. B. C. za vinného, že dňa 06.10.2021 v čase o 12.15 hod. po ceste I/62 v smere od Sládkovičova na Senec viedol po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov ako vodič motorové vozidlo Hyundai i30 EČ: C., kde na 10.00 km narazil prednou časťou do zadnej časti pred ním idúceho motorového vozidla Jeep Cherokee EČ: D., ktoré po zrážke vyvrátilo vpravo do zvodidiel v smere jazdy a jeho vozidlo Hyundai i30 po zrážke začalo na vozovke rotovať, prešlo do protismeru, kde sa mu vodič jazdiaci v smere od Senca na motorovom vozidle Škoda Fabia EČ: F. vyhýbal z jeho pohľadu vľavo, pričom došlo ku kontaktu pravej bočnej strany vozidla Škoda Fabia a pravej bočnej strany vozidla Hyundai i30, a pričom obvinenému bola

dychovou skúškou o 12.50 hod. nameraná hodnota 1,13 mg/l alkoholu v dychu, čím spôsobil Slovenskej správe ciest škodu na zvodidlách vo výške 1 816,19 €, G. H. I. škodu na vozidle Jeep Cherokee vo výške 5 000 €, G. H. D. škodu na vozidle Škoda Fabia vo výške 1 000 € a spoločnosti SODEMA, s.r.o. škodu na vozidle Hyundai i30 vo výške 9 733 €,

teda vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku a spôsobil z neobstaranosti väčšiu škodu na cudzom majetku,

čím spáchal úmyselný prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Za to mu súd uložil podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona a § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona, peňažný trest vo výške 1 300 (tisícristo) €. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, mu ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) mesiace. Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému uložil nahradiť poškodenému Slovenská správa ciest, IČO: 00 003 328, sídlo Miletičova 19, Bratislava, škodu vo výške 1 816,19 €.

2. Proti tomuto rozsudku podal na hlavnom pojednávaní, ihneď po jeho vyhlásení, odvolanie prokurátor, a to do výroku o treste. Obžalovaný odvolanie nepodal.

3. Podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 17.06.2022 prokurátor písomne odôvodnil podané odvolanie nasledovne (skrátene):

3.1. Súd obžalovanému nesprávne priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona. Priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti predpokladá úplnú náhradu škody spôsobenej trestným činom (primerane uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30.09.2019, sp. zn. 5Tdo/53/2019 - str. 3. a 4.), avšak obžalovaný škodu neuhradil úplne, o čom napokon svedčí aj výrok o náhrade škody, ktorým súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Slovenská správa ciest škodu vo výške 1.816,19 eur. Nesprávnym je i názor súdu, že táto poľahčujúca okolnosť bola daná tým, že: „vec riadne riešil s poisťovňou“ (viď str. 3, ods. 3 napadnutého rozsudku). Z jazykového (gramatického) výkladu je zrejme, že priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti vyžaduje aktívne konanie, ktorým sa páchatel pričíní o odstránenie škodlivých následkov trestného činu. Z obsahu spisu nevyplýva jediná skutočnosť, ktorá by preukazovala aktívne pričinenie sa obžalovaného o to, že nehodu riešila poisťovňa. Priznanie poľahčujúcej okolnosti pritom musí mať svoj materiálny odraz vo vykonanom dokazovaní, čo v danom prípade nie je splnené.

3.2. Súd pochybil aj pri ukladaní druhu trestu. Nedostatočne prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie a osobu obžalovaného. Zo skutkovej vety napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný dňa 06.10.2021 v čase o 12:15 pod vplyvom alkoholu s hodnotou 1,13 mg/l spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej poškodil ďalšie 2 vozidlá. Prvé vozidlo JEEP Cherokee dokonca vymrštilo do zvodidiel a vozidlo obžalovaného narazilo do protiidúceho vozidla. Obžalovaný tak nielenže viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu, ale spôsobil tým aj vážnu dopravnú nehodu s ďalšími dvomi účastníkmi. Nejednalo sa pritom o jazdu pod vplyvom alkoholu vo večerných hodinách, resp. v noci, kedy je výskyt iných účastníkov cestnej premávky menší. Naopak, obžalovaný pod vplyvom alkoholu jazdil na pravé popoludie v stredu, kedy je objektívne zvýšené riziko stretu s inými účastníkmi. Treba pripomenúť, že obžalovaný dopravnú nehodu spôsobil pod vplyvom alkoholu 1,13 mg/l. Ide o hodnotu takmer 2,5 promile alkoholu v krvi. Už len táto hodnota alkoholu zásadne zvyšuje nebezpečnosť činu kladeného obžalovanému za vinu. Navyše dopravnou nehodu spôsobil škodu vo výške 9.733 eur. Takmer 4 násobne prekročil povinný znak použiteľnej právnej kvalifikácie „väčšia škoda“. Keďže ide o ohrozovací trestný čin, obžalovaný ohrozil zdravie dvoch ľudí, pričom vzhľadom na okolnosti dopravnej nehody mohlo dôjsť aj k vážnejším následkom na ich zdraví. Obžalovaný pritom už bol 3 krát postihnutý za priestupky na úseku cestnej premávky.

3.3. Majúc vyššie uvedené na zreteli, peňažný trest nie je spôsobilý naplniť účel trestu. Iba trest odňatia slobody, počas ktorého bude sledované správanie obžalovaného, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Uloženie peňažného trestu ani iných neodradí od páchania tohto trestného činu. To platí o to viac, keď v priestupkovom konaní len za „prosté vedenie vozidla pod vplyvom alkoholu“ (bez dopravnej nehody) sú ukladané pokuty v obdobnej výške ako uložený peňažný trest.

3.4. Navrhuje, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozsudkom rozhodol vo veci tak, že obžalovanému uloží primeraný podmienený trest odňatia slobody.

4. K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný vyjadril podaním zo dňa 28.06.2022 nasledovne (skrátene):

4.1. Rozsudok prvostupňového súdu považuje za správny a zákonný a trest uložený mu prvostupňovým súdom za dostatočný, proporcionálny a po zohľadnení obsahu celého súdneho spisu aj za dostatočne individualizovaný. Z totožných dôvodov považuje odvolanie prokurátora za nedôvodné v celom rozsahu.

4.2. Skutok, ktorý spáchal úprimne ľutuje a tak trest, ako aj konanie, ktoré jeho uloženiu predchádzalo, sú pre neho výrazným životným ponaučením. Doposiaľ nebol trestaný a mimo priestupkov na úseku cestnej premávky ani postihnutý v správnom konaní. Z uvedených skutočností, ako aj z hodnotenia jeho zamestnávateľa, bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že až na pár excesov súvisiacich s vedením osobného motorového vozidla, viedol a aj vedie riadny a usporiadaný život.

4.3. Z uvedených dôvodov žiada odvolací súd, aby po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého rozsudku, odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

5. Na rozhodnutie o odvolaní prokuratúry nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa konalo za prítomnosti prokurátora a obžalovaného.

6. Prítomný prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu mylne vychádzal z trestnej sadzby prejednávaneho trestného činu v trvaní jedného roka, ktorá sadzba je pri určenej právnej kvalifikácii skutku dva roky. Peňažný trest ako druh trestu a zároveň jeho súdom ustanovená výmera sú nepostačujúce na zabezpečenie účinkov individuálnej a tiež generálnej prevencie. Navrhol zrušenie výroku o treste a spôsobe jeho výkonu v rozsudku prvostupňového súdu a vzhľadom na množstvo a výšku promile zistenú v dychu obžalovaného v čase spáchania skutku modifikoval odôvodnenie odvolania tak, že obžalovanému navrhol uložiť krátky nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň navrhol uložiť mu trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní minimálne 2 roky.

7. Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že trestný čin sa stal v októbri 2021. Udialo sa mu veľa zlých vecí a v tejto súvislosti prišiel o prácu. Aktuálne nemá žiaden príjem. Daný skutok oľutoval. Prvý výrok na súde bol s tým, že zaplatí peňažný trest a vykoná dvojročný trest zákazu činnosti, prokurátor sa odvolal, žiadal podmienku na dva roky a teraz modifikoval svoj návrh na nepodmienečný trest odňatia slobody. Uložený trest zákazu činnosti mu skomplikoval život, bol pre neho dostatočným ponaučením a prípadné uloženie nepodmienečného trestu by už bolo na slučku.

8. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

9. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

10. Odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie prokurátora čo do výroku o treste a aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a prijatie takého vyhlásenia súdom prvého stupňa) meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

11. Prokurátor namieta neexistenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Trestného zákona a uloženie nesprávneho druhu trestu. Odvolací súd považuje tieto námietky v celom rozsahu za dôvodné.

12. Z tých dôvodov, ktoré uviedol prokurátor vo svojom odvolaní, a ktoré sú citované v bode 3.1. tohto rozsudku odvolacieho súdu, priznal prvostupňový súd nesprávne obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona. Aj odvolací súd konštatuje, že priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti predpokladá jednak náhradu škody páchatelom a jednak odstránenie aj nemateriálnej škody, t. j. iných škodlivých následkov trestného činu. Zákon však rozlišuje škodlivé následky trestného činu a spôsobenú škodu. Kým pri škodlivých následkoch sa nevyžaduje, aby páchatel odstránil tieto následky úplne, ale stačí, ak k tomu svojím aktívnym konaním prispel, pri náhrade škody musí ísť o jej úplnú náhradu a páchatel musí toto konanie realizovať dobrovoľne, na základe vlastnej iniciatívy. V uvedenom prípade k náhrade celkovo spôsobenej škody preukázateľne nedošlo, preto nebolo možné obžalovanému priznať túto poľahčujúcu okolnosť.

13. Pri neexistencii žiadnej priťažujúcej okolnosti a jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (ktorá bola prvostupňovým súdom správne zistená), bolo potrebné trestnú sadzu uvedenú v § 289 ods. 3 Trestného zákona upraviť podľa ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona, teda znížiť hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, čo prvostupňový súd neurobil správne, nakoľko vychádzal z nesprávnej trestnej sadzby. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že pri prevahe poľahčujúcich okolností sa horná hranica trestnej sadzby znížila o jednu trestu rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby na 8 mesiacov. Je evidentné, že prvostupňový súd vychádzal z hornej hranice trestnej sadzby vo výmere 1 rok, čo ale nezodpovedá trestnej sadzbe uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona v § 289 ods. 3, ktorá je daná do 2 rokov. Upravená trestná sadzba v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona je správne do 16 mesiacov.

14. Prvostupňový súd zistil správne skutkový stav vo vzťahu k výroku o treste, a preto mohol odvolací súd sám rozhodnúť o treste pre obžalovaného, postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolací súd mohol zmeniť napadnutý rozsudok v neprospech obžalovaného, a to na základe odvolania podaného len prokurátorom, v neprospech obžalovaného.

15. Čo sa týka druhu trestu, v tomto smere sa odvolací súd stotožňuje s odvolacími námietkami prokurátora a považuje pôvodne uložený peňažný trest, vzhľadom na osobu obžalovaného, charakter trestnej činnosti, ako aj skutočnosť, že prišiel o prácu, za jednak neprímerane mierny spáchanej trestnej činnosti, ale aj neúčelný, ktorý by dostatočne nezabezpečil zákonom predpokladaný účel vymedzený v § 34 odsek 1 Trestného zákona, ktorým je nielen zabrániť páchatelovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či vytvoriť mu podmienky pre to, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale aj zabezpečiť generálnu prevenciu, t. j. odradiť iných od páchania trestnej činnosti.

16. Predpokladom uloženia samostatného peňažného trestu je zistenie, ktoré je nevyhnutné konkrétne odôvodniť, a to vzhľadom na povahu spáchaného trestného činu a možnosti nápravy páchatela. Súd musí tiež vziať do úvahy majetkové pomery páchatela, ako aj skutočnosť, aký bude mať výkon trestu dopad na páchatelovu rodinu a jeho blízke osoby. Odvolací súd má však za to, že prvostupňový súd

zistené skutočnosti nesprávne vyhodnotil, pretože rozbor charakteru a závažnosti spáchaného trestného činu a osobných pomerov obžalovaného neodôvodňujú uloženie peňažného trestu.

17. Pri rozhodovaní o druhu trestu pre obžalovaného je potrebné prihliadnuť na minulosť obžalovaného, ktorý aj napriek bezúhonnosti z trestnoprávneho hľadiska, bol opakovane postihnutý za spáchanie priestupkov na úseku cestnej premávky. Predchádzajúce postihnutia za porušovanie dopravných predpisov u obžalovaného očividne neviedli k náprave, a preto uloženie miernejšieho trestu by vzhľadom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a nemohlo byť vo vzťahu k osobe obžalovaného považované za účinné.

18. Navyše vzhľadom na to, že obžalovaný je nezamestnaný, nie je podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaný ani schopný zaplatiť peňažný trest vo výške 1.300 eur a v takomto prípade do úvahy nemôže prichádzať jeho uloženie.

19. Prihliadnuc teda na túto skutočnosť, okolnosti spáchanej trestnej činnosti, jej následok, na zavinenie, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy dospel odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 12 mesiacov uložený obžalovanému pri spodnej trestnej sadzbe stanovenej v ustanovení § 289 ods. 3 Trestného zákona lepšie zaručí splnenie účelu trestu. Takto uložený trest je zákonný a primeraný tak k závažnosti spáchanej trestnej činnosti, ako aj možnostiam nápravy a prevýchovy obžalovaného a zodpovedá požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie.

20. Odvolací súd sa nestotožnil s návrhom prokurátora prednesenom na verejnom zasadnutí, ktorým navrhoval uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, a to s poukazom na množstvo alkoholu, ktoré obžalovaný nafúkal.

21. K tejto námietke prokurátora o možnej neúčelnosti trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona v tomto prípade odvolací súd udáva, že pri svojom rozhodovaní musel zohľadniť, že zákonodarca za spáchanie predmetného trestného činu stanovil sadzbu trestu odňatia slobody do 2 rokov, pričom množstvo alkoholu v dychu obžalovaného zákonodarca nezohľadnil ako kvalifikačný znak, či kritérium, ktoré by vylučovalo uloženie alternatívnych druhov trestov a ani možnosť jeho podmieneného odkladu. Jedná sa tak, z hľadiska stanovenej trestnej sadzby, o prečin, za ktorý z hľadiska generálnej prevencie zákonodarca považoval za postačujúce stanoviť hornú hranicu trestnej sadzby na 2 roky, čím umožnil za jej spáchanie aj uloženie alternatívnych trestov aj podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody (s výnimkou ustanovenia § 49 ods. 2 Trestného zákona). Nie je úlohou súdu posudzovať správnosť zákonnej úpravy, pretože mu táto úloha, ako osobe interpretujúcej a aplikujúcej právo, neprináleží. Z rovnakého dôvodu nie je namieste, aby súd zákonnú úpravu možností ukladania rôznych druhov trestov zužoval tým, že z hľadiska splnenia generálnej prevencie automaticky vylúči možnosť uloženia iných druhov tzv. alternatívnych trestov, či možnosť podmieneného odkladu trestu odňatia slobody, hoci sú splnené zákonné podmienky na ich aplikáciu. Týmto by v prípade konkrétneho páchatel'a výrazne prevažoval prvok generálnej prevencie nad individuálnou prevenciou, čo v právnom štáte nie je želaný stav. Zároveň platí, že z hľadiska primeranosti trestu je potrebné uložiť trest v súlade so zákonnou úpravou, avšak zároveň taký druh trestu a v takej výmere, ktorý je nevyhnutný na splnenie účelu trestu, inak by uložený trest atribút primeranosti nespĺňal.

22. V tomto prípade sa v osobe obžalovaného jedná o osobu, ktorá doposiaľ nepáchala trestnú činnosť a dopustila sa spáchania priestupkov na úseku cestnej premávky iného charakteru, ako spáchaný trestný čin.

23. Samotné priestupkové postihy obžalovaného ani množstvo nameraného alkoholu v dychu podľa názoru odvolacieho súdu neodôvodňujú ukládanie nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom je nevyhnutné zohľadniť, že sa jedná o prvý trestný čin, ktorého sa počas svojho života dopustil. Odvolací súd okolnosti namietané prokurátorom pri ukladaní trestu zohľadnil, keď u obžalovaného vylúčil uloženie alternatívnych trestov a ukladal trest odňatia slobody, avšak nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by bránili, aby bol obžalovanému trest odňatia slobody podmienenčne odložený. Zároveň obžalovanému z týchto dôvodov uložil aj trest zákazu činnosti v trvaní 2 roky.

24. Keďže obžalovaný sa dopustil spáchania prečinu a doposiaľ na neho nebolo vplývajúce žiadnou trestnoprávnou sankciou, nie je daný zákonný dôvod, ktorý by vylučoval dosiahnutie účelu trestu práve trestom uloženým odvolacím súdom. Správanie obžalovaného počas skúšobnej doby bude súdom sledované a v prípade, ak by nevedol riadny život, bude mu nariadený výkon uloženého trestu odňatia slobody.

25. Odvolací súd ďalej uložil obžalovanému, tak ako prvostupňový súd, trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke vo výmere 2 roky, nakoľko sa súdnej trestnej činnosti dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla a uloženie tohto druhu trestu si vyžaduje účinná ochrana

spoločnosti, tu najmä ostatných účastníkov cestnej premávky pred páchatelmi tohto druhu trestnej činnosti. Takto uložený trest považuje odvolací súd za zákonný a primeraný, nakoľko má predpoklady pre dosiahnutie svojho účelu a v prípade obžalovaného má významný výchovný charakter.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.